

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201528
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3619201528.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., C. XX/X, zastúpená D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, o zaplatenie 450,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 06. apríla 2023, č. k. 5Csp/91/2019 – 275, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 450,42 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 450,42 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou proti pôvodne žalovanej G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX domáhal zaplatenia 450,42 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 450,42 eur od 04.04.2017 do zaplatenia a trov konania. Súd rozhodol vo veci samej platobným rozkazom č. k. 5Csp/91/2019-55 zo dňa 17.02.2020, proti ktorému podala včas odpor právna predchodkyňa žalovanej. Súd uznesením zo dňa 27.08.2020, č.k. 5Csp/91/2019-96 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48. Právna predchodkyňa žalovanej v priebehu konania zomrela (29.06.2021). Uznesením č.k. 5Csp/91/2019-163 zo dňa 23.09.2021 tunajší súd prerušil konanie do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiťke. Uznesením č.k. 5Csp/91/2019-221 zo dňa 09.12.2022 tunajší súd rozhodol tak, že v konaní pokračuje so žalovanou A. B., nar. XX.XX.XXXX ako právnu nástupkyňou zomrelej žalovanej, pretože táto sa stala dedičkou celého majetku zomrelej poručiťky. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 09.06.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok poskytla žalovanej na kúpu tovaru (televízor) úver vo výške 405,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,37 %, RPMN 23,37 %, pri priemernej RPMN 20,29 %, pri splatnosti prvej splátky 20.07.2016, splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru 20.07.2019, čo vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, súčasťou ktorej sú obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 37 mesačných splátkach po 15,00 eur. Celková výška úveru bola 555,00 eur. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 vyplývalo, že žalovaná bola upovedomená o zosplatnení celého dlhu vo výške 450,48 eur. Žalovaná bola upozornená podaním žalobcu zo dňa 26.01.2017 o tom, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 90,00 eur, ktorý ak do 05.03.2017 neuhradí, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalovanej bolo oznámenie doručené dňa 06.02.2017. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 02.06.2020 vyplývalo, že právny predchodca žalobcu ako postupca adresoval právnej predchodkyňi žalovanej list, v ktorom jej oznamuje, že svoju

pohľadávku postúpil na žalobcu. Zásielku podal žalovanej na pošte dňa 02.06.2020 pod č. H.. Právne vec súd posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere; § 52 ods. 1 a 2, § 52 ods. 3 a 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 524 ods.1, ods.2, § 525 ods.1, ods. 2, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a právnym predchodcom žalovanej ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6069804102 zo dňa 09.06.2016. Súd v prvom rade konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Súd ex offo posúdil platnosť spotrebiteľskej zmluvy a nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Súd nezistil, že by zmluva neobsahovala niektorú náležitosť vyžadovanú zákonom č. 129/2010 Z.z., pre ktorú by sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme. Pokiaľ ide o výšku RPMN, táto je vypočítaná správne a je primeraná času, kedy bola úverová zmluva uzavretá. Rovnako súd konštatuje, že RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru platná pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2016 do 15.08.2016 so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov bola na úrovni 24,92% (zverejnená na webovom sídle Ministerstva financií SR), v zmluve bola dohodnutá na úrovni 24,92%, RPMN bola stanovená vo výške 23,37%, neprekračuje teda najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Súd na námietku žalovanej skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa predžalobnej upomienky bola žalovaná v omeškaní so šiestimi splátkami, podľa oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bola žalovaná v omeškaní so splácaním dlhu vo výške 450,48 eur a k postúpeniu pohľadávky došlo zmluvou o postúpení pohľadávky ku dňu 29.05.2020, pričom žalovaná bola riadne upovedomená o postúpení pohľadávky listom zo dňa 02.06.2020, čo preukazoval podací hárok na č. I. 70 spisu, čím sa tento list považoval za doručený a žalovaná nemohla namietkať, že jej táto zásielka doručená nebola. Zároveň v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. môže právny predchodca žalobcu pohľadávku postúpiť až po konečnej splatnosti všetkých splátok, t.j. po 20.07.2019, čo bol daný prípad, pretože k postúpeniu došlo dňa 29.05.2020, teda po termíne konečnej splatnosti celej pohľadávky. Súd preskúmal na námietku žalovanej, či je nárok žalobcu premlčaný. Súd mal v danej veci preukázané, že právny predchodca žalovanej doručoval výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovanej bolo oznámenie doručené dňa 06.02.2017, pričom v tom čase bola s omeškaním 6 splátok. Súd mal preukázané naplnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie dlhu ku dňu 19.03.2017. Splátka, pre ktorú sa stal splatný celý dlh, pri zachovaní ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bola splatná dňa 21.02.2017 (splátka splatná dňa 20.02.2017, premlčacia doba začala plynúť dňa 21.02.2017). Žalobca podal žalobu na súd dňa 24.10.2019, teda ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, námietka premlčania žalovanej tak nebola relevantná. V tejto súvislosti poukázal na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15.12.2022. Keďže žalovaná splátky úveru neplatila, uhradila len jednu splátku vo výške 15,00 eur, žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Ku dňu zosplatnenia celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 450,42 eur, ktorú tvorí istina bez akontácie vo výške 465,42 eur mínus prijaté úhrady žalovanou vo výške 15,00 eur. Žalobca si zmluvnú pokutu vo výške 53,28 eur evidovanú v prehľade splátok neuplatnil. Preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 450,42 eur, nakoľko nárok bol preukázaný predloženými dôkazmi v konaní. Žalovaná je s plnením úveru v omeškaní, preto ju súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 450,42 eur od 04.04.2017 až do zaplatenia. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že súd sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom podľa žalovanej ide o arbitrárne rozhodnutie. Súd podľa žalovanej dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď sa v rozhodnutí nevyjadril k zosplatneniu úveru. Žalovaná namietala zosplatnenie úveru. Poukázala na to, že zo systematického zaradenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony, ktorými sú výzva a právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti. Žalobca predložil predžalobnú upomienku spolu s doručenkou zo dňa 26.01.2017. Druhý list, oznámenie o vyhlásení

okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 žalovanej doručený nebol a nebol doručený ani jej predchodkyňi G. B., nakoľko žalovaná s ňou žila v jednej domácnosti a táto bola ležiaca, pričom žalovaná za ňu preberala všetku poštu. Žalobca nepredložil doklad- doručenkú s podpisom. V tomto žalobca podľa žalovanej neunesol dôkazné bremeno. Keďže žalobca nepredložil k listine zo dňa 29.03.2017 doručenkú s podpisom žalovanej, neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná poukázala na to, že v predmetnej veci ide o úver poskytnutý bankou, a preto žalobca je podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie. Žalovaná svoju argumentáciu podporila poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018. Podľa žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky splatné do budúcnosti a nie spätne od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. V danej veci tiež žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda, že práve banka písomne vyzvala a výzvu doručila. Je povinnosťou žalobcu preukázať existenciu písomnej výzvy pre žalovaného a jej odoslanie žalovanému. Žalobca nepredložil výzvu, že je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace, obálku s doručenkou. Nepredložil doručenkú, a tak neunesol dôkazné bremeno. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia súdov SR. Mala za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a teda nemôže byť platným ani následné postúpenie vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitímovaným v prebiehajúcom spore. Žalovaná navrhovala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaným napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie sa v celom rozsahu dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím sa v plnej miere stotožnil. V spore bolo preukázané, že žalovaná poskytnutú sumu veriteľovi nezaplatila, a preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bola žalovaná zaviazaná súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 09.06.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) poskytla pôvodnej žalovanej G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX (ďalej len „právna predchodkyňa žalovanej“) na kúpu tovaru (televízor) úver vo výške 405,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,37 %, RPMN 23,37 %, pri priemernej RPMN 20,29 %, pri splatnosti prvej splátky 20.07.2016, splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru 20.07.2019 s tým, že tieto mali byť splatené v 37 mesačných splátkach po 15,00 eur a celková výška úveru tak bola 555,00 eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.01.2017 označeným ako „predžalobná upomienka“ vyzval právnu predchodkyňu žalovanej uhradiť nedoplatok na splátkach v celkovej výške 90,- eur s tým, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Následne listom zo dňa 29.03.2017 právny predchodca žalobcu oznámil právnej predchodkyňi žalovanej, že dlh z vyššie uvedenej úverovej zmluvy sa splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 450,48 eur, ktorý žiadal po doručení tohto oznámenia uhradiť v celej výške.

6. Žalovaná namietala, že v predmetnej veci nedošlo k splneniu podmienok pre zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď žalobca list zo dňa 29.03.2017 – vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru žalovanej a ani jej právnej predchodkyňi nedoručil a k doručeniu tohto listu žalobca v konaní nepredložil ani doručenkú s podpisom žalovanej, či jej právnej predchodkyne. Žalovaná súčasne namietala aj splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

10. Z uvedených ustanovení vyplýva, že k zosplateniu celej pohľadávky môže dôjsť za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo preto potrebné najskôr skúmať, či medzi zmluvnými stranami existovala dohoda podľa § 565 Občianskeho zákonníka a následne preskúmať splnenie týchto zákonných podmienok zosplatenia.

11. Žalobca tvrdil, že k zosplateniu predmetného úveru došlo listom zo dňa 29.03.2017. Bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru oznámil žalovanej, resp. právnej predchodkyni žalovanej. Žalobca už v podanej žalobe uvádzal ako dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia listinu označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s poznámkou v zátvorke „bez doručenky“. V priebehu konania žalobca súdu nepredložil doručenkú, či iný doklad preukazujúci, či predmetné oznámenie o zosplatení úveru žalovanej alebo jej právnej predchodkyni zasielal tak, aby sa listina dostala do sféry ich dispozície a mali možnosť sa s obsahom tejto listiny oboznámiť. Žalobca predložil v tomto smere doručenkú, na ktorej je dátum prevzatia dňa 06.02.2017 a podpis právnej predchodkyne žalovanej. Vyššie uvedená listina - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je ale datovaná dňom 29.03.2017. Táto doručenka sa preto nemohla vzťahovať na túto listinu. Z obsahu spisu je zrejmé, že doručenka s dátumom prevzatia dňa 06.02.2017 sa vzťahuje na doručovanie listiny zo dňa 26.01.2017 označenej ako „predžalobná upomienka“. Táto listina ale svojim obsahom ešte nemala účinky zosplatenia predmetného úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto vo vzťahu k doručeniu oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca neunesol dôkazné bremeno tak, ako to správne namietala aj žalovaná.

12. Súd prvej inštancie preto nesprávne v bode 11 svojho rozhodnutia uviedol, že žalovanej bolo oznámenie (o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017) doručené dňa 06.02.2017. Pokiaľ nebolo preukázané, že by žalobca, resp. jeho právny predchodca takéto oznámenie zasielal, nebolo možné, podľa názoru odvolacieho súdu, dospieť k záveru o tom, že došlo k platnému zosplateniu predmetného úveru. Správny záver o tom, či došlo k platnému zosplateniu úveru bol v predmetnej veci kľúčovou otázkou aj vo vzťahu k posúdeniu prípadného premlčania nároku žalobcu. Odvolací súd má za to, že aplikovať závery, ktoré uviedol Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 a na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie je možné len vtedy, ak bolo súdom riadne zistené, či skutočne došlo aj k zosplateniu úveru. Pokiaľ nemožno taký záver urobiť (pre nepreukázanie doručenia listiny obsahujúcej vyhlásenie okamžitej splatnosti), je potrebné vychádzať z toho, že premlčanie sa posudzuje v závislosti od splatnosti jednotlivých splátok. V predmetnej veci je preto namieste uvažovať, či niektoré splátky úveru sú, alebo nie sú už vzhľadom na plynutie času a ich splatnosť premlčané. Zvlášť ide o otázku splátok splatných pred viac ako tromi rokmi (všeobecná premlčacia doba) s ohľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 25.10.2019 a prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2016, v prípade ak tieto splátky sú splatné a žalovaná, či ich právna predchodkyňa tieto v plnej výške neuhradila.

13. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vyššie uvedené vady rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné z dôvodu k otázke zosplatenia nadväzujúcej potreby zistenia skutkového stavu a právneho posúdenia veci napraviť v odvolacom konaní, a preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátil mu vec podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne preskúma zosplatnenie úveru, premlčanie a aktívnu legitimáciu žalobcu, ako aj ďalšie s tým súvisiace otázky, pričom sa bude zaoberať aj námietkami strán v odvolacom konaní. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).